

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/35/2013
Identifikačné číslo spisu:	5013200340
Dátum vydania rozhodnutia:	12.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5013200340.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Q. I., nar. XX.XX.XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, bytom W., J. XXX/XX, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o sumu invalidného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/112/2013-17 zo dňa 16. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/112/2013-17 zo dňa 16. mája 2013, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX. zo dňa 19. februára 2013 odporkyňa podľa § 70 ods. 1, § 82 a § 293ce č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon“) priznala navrhovateľovi invalidný dôchodok od 31. januára 2013 v sume 252,80 € mesačne. Za invalidného bol navrhovateľ uznaný z dôvodu, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 55 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote podal opravný prostriedok, ktorým namietal, že ako obdobie dôchodkového poistenia nebolo hodnotené obdobie od 1. januára 2010 do 17. mája 2011 počas poberania opatrovateľského príspevku.

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia opravnému prostriedku navrhovateľa nevyhovel a napadnuté potvrdil. Z odôvodnenia jeho rozsudku vyplýva, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne dospel k záveru, že vzhľadom na to, že navrhovateľ nie je evidovaný v registri poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia vedenom odporkyňou ako fyzická osoba, ktorej sa poskytuje peňažný príspevok za opatrovanie, za ktorú poistné na starobné poistenie, invalidné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity platí štát podľa § 15

ods. 1 písm. e/ zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 449/2008 Z. z. v období, ktoré navrhovateľ namietal, a to od 1. januára 2010 do 17. mája 2011, nie je uvedené obdobie obdobia dôchodkového poistenia a preto rozhodnutie odporkyne bolo v súlade so zákonom.

Proti rozsudku súdu podal navrhovateľ odvolanie, ktorým namietal, že úrad práce ho pri priznaní opatrovateľského príspevku nepoučil o tom, že štát neplatí automaticky poistné na dôchodkové poistenie a ani sociálna poisťovňa ho od 1. októbra 2010 neupozornila, že sa môže prihlásiť, resp. že si nesplnil ohlasovaciu povinnosť. Mal záujem predmetné poistné za uvedené obdobie doplatiť ale sociálna poisťovňa ho neinformovala, či taká možnosť vôbec existuje. Argumentáciu typu „neznalosť zákona neospravedlňuje“ považuje za nekorektnú a šikanóznú, nakoľko riešil predovšetkým situáciu ohľadne zdravotného stavu matky a nepredpokladal, že povinne poistené osoby zo zákona, ako bol on, musia podávať prihlášku. Rozsudok súdu ako aj rozhodnutie Sociálnej poisťovne navrhol zrušiť a vec vrátiť odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa označila odvolacie dôvody navrhovateľa za neopodstatnené. Podľa jej názoru súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého vec náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia, preto rozsudok krajského súdu navrhla potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 12. augusta 2014 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podmienky nároku na invalidný dôchodok stanovuje zákon v ustanovení § 70 a nasl., podľa ktorých poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nesplnil podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok (§ 70 ods. 1 zákona).

V konaní nebol sporný skutkový stav tak ako ho zistili súd prvého stupňa a vyplýval z administratívneho spisu odporkyne, t.j. že navrhovateľ žiadosťou spísanou dňa 5. januára 2013 požiadal odporkyňu o priznanie invalidného dôchodku, ktorý žiadal priznať od 31. januára 2013. V období od 1. januára 2010 do 17. mája 2011 navrhovateľ poberal peňažný príspevok na opatrovanie matky, čo potvrdil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina podaním z 20. februára 2013.

Podľa § 15 ods. 1 písm. e/ Zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 449/2008 Z. z. povinne dôchodkovo poistená je fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorej sa poskytuje peňažný príspevok na opatrovanie podľa osobitného predpisu.

Povinné dôchodkové poistenie vzniká fyzickej osobe uvedenej v § 15 ods. 1 písm. e/ Zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 449/2008 Z. z. odo dňa prihlásenia na dôchodkové poistenie.

Navrhovateľ nepoprel skutočnosť, že prihlášku na dôchodkové poistenie nepodal, nebol teda evidovaný v registri poistencov ako fyzická osoba, ktorej sa poskytuje peňažný príspevok za opatrovanie, za ktorú poistné na starobné poistenie, invalidné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity platí štát, čo malo za následok, že v uvedenom období nebol povinne dôchodkovo poistený a teda uvedené obdobie nebolo možné hodnotiť ako obdobie dôchodkového poistenia. Z uvedeného je zrejmé, že povinnosť vyplývajúca zo zákona navrhovateľ nesplnil a preto nebol splnený predpoklad na postup, ktorého sa navrhovateľ voči odporkyni domáha a tento záver nespochybňuje ani skutočnosť, že navrhovateľa úrad práce ani odporkyňa o tejto povinnosti neinformovali. Je pravdou, že takáto informačná povinnosť odporkyne v zmysle, že by mala povinnosť informovať poistenca o tom, že má podať prihlášku na

dôchodkové poistenie v prípade, ak bol poberateľom peňažného príspevku zo žiadneho ustanovenia zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení nevyplyva, preto túto námietku súd nemohol zohľadniť aj s prihliadnutím na to, že o tejto skutočnosti nemala ako získať vedomosť.

Podľa názoru odvolacieho súdu, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu v čase vydania rozhodnutia (ktorý je pre súd v zmysle § 250i ods. 1 zákona rozhodujúci), postupu odporkyne, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia a napokon ani samotnému rozhodnutiu nemožno v zmysle námietok navrhovateľa vytýkať porušenie zákona odôvodňujúce jeho zrušenie a takéto porušenie zákona nekonkretizoval ani navrhovateľ. Súd prvého stupňa preto dôvodne považoval rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom a opravnému prostriedku navrhovateľa nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.